

Tbv de Cie Ruimte en Leefomgeving 3 december 2014

Deze bijdrage aan de discussie is min of meer geïnspireerd op de cooperatieve gedachte zoals die door de commissie Verdaas is ingebracht.

Geachte commissie,

U, de Provinciale Staten van Flevoland, hebben een oproep gedaan om projecten aan te leveren in het kader van het Progamma Nieuwe Natuur.

Wij, de particuliere projecten, hebben die oproep beantwoord.

We zijn getoetst, gezeefd, gewogen en aanbevolen. Met de particuliere projecten neemt de variatie op het platteland weer toe. Dit wordt gewaardeerd door duizenden burgers, zie ook de ANWB enquête en de brief van dorpsbelangen Swifterbant.

Maar verandering brengt ook onzekerheid teweeg, en angst voor het onbekende is een sterke emotie.

Ik zal nooit vergeten hoe ik als districtsbeheerder in Zeeland verantwoordelijk was voor de bloemdijken, die dwars door de Zak van Zuid Beveland slingeren. Bij het beheer van die dijken kreeg ik veel weerstand van een oudere boer, die vond dat de boomtakken, beschaduwing en onkruiden, een bedreiging vormde voor zijn bedrijf. Tot ik in het laatste jaar van mijn dienstverband, hem op zondag op de dijk tegen kwam, met zijn kleinzoon, op de fiets.

Prachtig e, zei hij tegen mij, als noorderling, dat Zeeuwse Landschap! Ik vroeg, waarom hebt u mij dan zo tegen gewerkt? Dat komt, zei hij, mijn zoon zou het bedrijf gaan overnemen, en ik gunde hem de beste start.

De provincie Flevoland, heeft een visie voor de lange termijn naar buiten gebracht. Een visie waarbij verschillende typen bedrijfsontwikkeling voor het platteland beschikbaar blijven, of zelfs toenemen.

Variatie geeft in de toekomst meer mogelijkheden om bedrijfsontwikkelingen te kunnen kiezen.

Wij, de particuliere projecten, hebben beantwoord aan die oproep van de provincie Flevoland om ons hoofd boven het maaiveld uit te steken.

Laat ons niet vallen.

Ben Barkema